

č. j. 1T 171/2000 - 444

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. května 2001 před samosoudcem JUDr. Jiřinou Ř Í H O V O U ,

t a k t o :

Obžalovaní

1. kpt. Ivan H [REDACTED]

narozen [REDACTED] v Kladně, dříve policejní rada desátého oddělení inspekce Ministra vnitra České republiky, bytem [REDACTED], ulice [REDACTED], okres Kladno

2. porap. Radek P [REDACTED]

narozený [REDACTED] ve Slaném, okres Kladno, dříve oříslušník Policie České republiky - Dopravního inspektorátu Okresního ředitelství Policie České republiky v Kladně, bytem [REDACTED]
[REDACTED]

j s o u v i n n i , ž e

1. Obžalovaný kpt. Ivan H [REDACTED] dne [REDACTED] v době po 09,00 hodin v kanceláři Dopravního inspektorátu Okresního ředitelství Policie České republiky v Kladně, jako pracovník Inspekce ministra vnitra České republiky ve službě, po předchozí dohodě

-445-

s vedoucím hlídky - výjezdu Skupiny dopravních nehod Okresního ředitelství Policie České republiky v Kladně pprap. Radkem P[REDAKCE], převzal od pprap. Radka P[REDAKCE] "Záznam o malé dopravní nehodě", evidovaný následně na Dopravním inspektorátu Okresního ředitelství Policie České republiky pod č. j. [REDAKCE], a tento záznam vyplnil jak v části vztahující se k osobám účastníků dopravní nehody, tak v části popisující skutkový děj dopravní nehody a rozsah poškození vozidel při dopravní nehodě, ke kterému mělo dojít dne 3. 9. 1999 kolem 07,00 hodin před objektem Autovrakoviště "Fialka", okres Kladno mezi vozidlem Fiat Ducato SPZ [REDAKCE] řízeným Jiřím D[REDAKCE] a vozidlem VW Golf SPZ [REDAKCE] řízeným obžalovaným kpt. Ivanem H[REDAKCE], přičemž poté předal vyplněný záznam zpět pprap. Radku P[REDAKCE], pprap. Raďek P[REDAKCE] bez jednání s druhým účastníkem dopravní nehody a bez ohledání vozidel zúčastněných na nehodě napsal do záznamu o malé dopravní nehodě závěr, že věc byla řešena v přestupkovém řízení a Jiřímu D[REDAKCE] [REDAKCE] uložena bloková pokuta 1.000,- Kč. Poté opět převzal zpracovaný záznam o malé dopravní nehodě obžalovaný kpt. Ivan H[REDAKCE] a spolu s blokem od blokové pokuty na místě nezaplacené, odvezl tyto písemnosti k Autovrakovišti Fialka k předání a podpisu Jiřímu D[REDAKCE], kterému tam také předal blok k zaplacení blokové pokuty. Poté podepsané doklady odvezl zpět pprap. P[REDAKCE] na DI OŘ PČR Kladno a následně ve dnech 3. 9. 1999 a 6. 9. 1999 v Kladně předložil obžalovaný kpt. Ivan H[REDAKCE] stejnopis shora uvedeného "Záznamu o malé dopravní nehodě" v České pojišťovně, a. s. pobočka Kladno jako doklad potvrzující řádné prošetření dopravní nehody Dopravním inspektorátem Okresního ředitelství Policie ČR v Kladně a na tomto základě mu byla po uplatnění nároku na pojistné plnění, vyplacena Českou pojišťovnou, a. s. pobočka Kladno částka 34.400,- Kč, když likvidátor pojišťovny při posuzování pravdivosti oznámení a při zjišťování rozsahu škodu na vozidle VW Golf SPZ [REDAKCE] vycházel ze závěrů policie obsažených ve shora uvedeném "Záznamu o malé dopravní nehodě".

t e d y

jednak jako veřejný činitel v úmyslu
způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě

neoprávněný prospěch překročil svou pravomoc,
jednak při uplatnění nároku na plnění z pojistné
smlouvy uvedl nepravdivé nebo hrubě zkreslené
údaje, nebo podstatné údaje zamlčel a způsobil
takovým činem na cizím majetku škodu nikoli malou,

2. pprap. Radek P [REDACTED]

dne 3. 9. 1999 v době po 09,00 hodin v kanceláři Dopravního inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR v Kladně jako velitel hlídky - výjezdu skupiny dopravních nehod Dopravního inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR v Kladně poté, co mu byla předána ke zpracování věc dopravní nehody mezi vozidly Fiat Ducato SPZ [REDACTED] a VW Golf SPZ [REDACTED], ke které mělo dojít dne 3. 9. 1999 kolem 07,00 hodin před objektem Autovrakoviště Fialka okres Kladno a kterou na Dopravním inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR v Kladně, oznámil osobně jeden z jejích účastníků - příslušník Inspekce Ministra vnitra ČR kpt. Ivan H [REDACTED] nepostupoval při prošetření a vyřízení dopravní nehody v souladu s § 6 a 7 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb. o Policii ČR v platném znění §§ 84, 85 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění a závazným pokynem policejního prezidenta poř. č. 12/1996, kterým se upravuje postup příslušníků Policie ČR při šetření silničních dopravních nehod, neboť zjišťoval a dokumentoval okolnosti vzniku dopravní nehody pouze tak, že po předchozí dohodě předložil oznamovateli kpt. Ivanu H [REDACTED] k vyplnění "Záznam o malé dopravní nehodě" evidovaný následně na Dopravním inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR pod č. j. [REDACTED], a to jak v části vztahující se k osobám účastníků dopravní nehody, tak v části popisující skutkový děj dopravní nehody a rozsah poškození vozidel po převzetí vyplněného záznamu pak do tohoto záznamu obžalovaný pprap. Radek P [REDACTED], bez provádění dalšího šetření zapsal údaj "ke zranění osob nedošlo, alkohol byl vyloučen, technická závada neuplatněna" podle informací kpt. Ivana H [REDACTED] nakreslil v kanceláři na záznam o malé dopravní nehodě náčrtek posta-

vení vozidel při dopravní nehodě a následně, aniž by osobně jednal s druhým účastníkem dopravní nehody Jiřím D [REDACTED], který byl oznamovatelem kpt. Ivanem H [REDACTED], označen jako viník dopravní nehody, rozhodl v kanceláři DI OR PČR Kladno pouze v přítomnosti kpt. Ivana H [REDACTED] o udělení blokové pokuty ve výši 1.000,- Kč Jiřímu D [REDACTED] s tím, že takto zpracovaný záznam o malé dopravní nehodě a k němu připojený blok na blokovou pokutu na místě nezaplacenou, vyplněnou na Jiřího D [REDACTED] jako pachatele přestupku, předal obžalovaný pprap. Radek P [REDACTED] k provedení dalších úkonů kpt. Ivanu H [REDACTED], který odvezl písemnosti Jiřímu D [REDACTED] a to jednak k podpisu shora uvedeného "Záznamu o malé dopravní nehodě", jednak k podpisu a převzetí bloku na uloženou blokovou pokutu na místě nezaplacenou a obě písemnosti pak zavezl zpět na Dopravní inspektorát Okresního ředitelství Policie ČR Kladno pprap. Radku P [REDACTED], přičemž v důsledku jednání obžalovaného pprap. Radka P [REDACTED], nebylo řádně prověřeno oznámení o shora uvedené dopravní nehodě, včetně rozsahu poškození vozidel a to přesto, že byl zpracovaný "Záznam o malé dopravní nehodě" použit účastníkem dopravní nehody kpt. Ivanem H [REDACTED] jako doklad při uplatnění pojistné události u České pojišťovny, a.s. pobočka Kladno, čehož si musel být obžalovaný pprap. Radek P [REDACTED] vědom,

t e ě y   jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

č í m   ž   s p á c h a l i

1. obžalovaný kpt. Ivan H [REDACTED]

j e ě n a k   trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, písm. b) trestního zákona

j e d n a k trestný čin pojistného podvodu podle § 250 a odst. 1 a 3 trestního zákona

2. obžalovaný pprap. Radek P

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, písm. a) trestního zákona

a o d s u z u j í s e

kpt. Ivan H

podle § 158 odst. 1 trestního zákona za použití § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona a § 35 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu činnosti policisty Policie České republiky na dobu d v o u a p ů l r o k u .

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona s e mu dále u k l á d á peněžitý trest v částce 10.000,- Kč.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se kpt. Ivanu H s t a n o v í pro případ, že by peněžitý trest, nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, jako náhradní, trest odnětí svobody v trvání d v o u m ě s í c ů .

pprap. Radek P

Podle § 158 odst. 1 trestního zákona za použití § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona k trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu činnosti policisty Policie České republiky a to na dobu j e d n o h o a p ů l r o k u .

O d ů v o d n ě n í :

Na základě níže popsaných důkazů a uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že bylo zcela nepochybně a jednoznačně prokázáno, že se skutkový děj odehrál tak, jak je popsáno ve výroku

rozsudku pod body ad I a II.

Obžalovaný kpt. Ivan H. v příbravném řízení i u hlavního líčení uváděl, že dne 3. 9. 1999 plnil služební úkoly jako pracovník Inspekce Ministerstva vnitra České republiky s tím, že měl provést na Dopravním inspektorátě Okresního ředitelství Policie ČR Kladno výslech ppor. P. v rámci prošetřování případu legalizace odcizených vozidel, avšak před úkonem na DI OŘ PČR Kladno zajel svým osobním vozidlem VW Golf SPZ k Autovrakovišti Fialka, za Jiřím D., od kterého chtěl získat rovněž informace pro provádění šetření. Před odjezdem od Autovrakoviště, došlo však k tomu, že současně odjíždějící Jiří D. nacouval vozidlem Fiat Ducato SPZ do předku vozidla obžalovaného H. a závěsným zařízením poškodil přední část vozidla VW Golf SPZ. Obžalovaný H. uváděl, že událost nebral jako dopravní nehodu, ale pouze jako poškození nárazníku, přesto z místa telefonoval zástupci vedoucího DI OŘ PČR Kladno npr. P. a ptal se jej, zda nemá výjezd, ale nic mu o výše uvedené srážce nesdělil, pouze uvedl, že má poškozené vozidlo druhou osobou. Obžalovaný H. poté, přestože nepovažoval událost za dopravní nehodu, na místě nehody vyznačil postavení vozidel při nehodě, (ponecháním střepe a označení postavení vozidla VW Golf nohou, nebo kramlí na povrchu komunikace), vzal si od Jiřího D. jeho osobní doklady a doklady od vozidla a odjel na DI OŘ PČR Kladno. Na DI OŘ PČR Kladno provedl obžalovaný H. podle svých výpovědí výslech ppor. P. a když se po provedení tohoto výsledku bavil o poškození svého vozidla s npr. P. a zeptal se ho, zda je nutno případ zadokumentovat, řekl mu npr. P., ať "si vezme ppor. P.". Obžalovaný H. dále doznal, že na žádost ppor. P. vyplnil tiskopisy s názvem "Záznam o malé dopravní nehodě" a to jak osobám obou účastníků dopravní nehody, tak ke ztručnému skutkovému ději nehody. Vyplněný záznam o malé dopravní nehodě obžalovaný H. podepsal a dále jej odvezl k podpisu na Fialku Jiřímu D., vzal si od D. jeho potvrzení o zaplacení povinného pojištění a s doklady se vrátil na DI OŘ PČR Kladno k ppor. P. Podle

výpovědi obžalovaného H[ ] se obžalovaný P[ ] nechtěl jet s H[ ] podívat na místo dopravní nehody a ani se nešel podívat na vozidlo VW Golf, které měl obžalovaný H[ ] zaparkována před DI OŘ PČR Kladno. Obžalovaný H[ ] uváděl, že společně, i přesto že zajistí doručení dokladu D[ ] k podpisu, někdo z DI OŘ PČR Kladno se na místě dopravní nehody ještě zastaví. Pokud se jedná o blokovou pokutu, která byla uložena Jiřímu D[ ], obžalovaný H[ ] se o tom dozvěděl, ale již si nepamatuje, kolik papírů vlastně na Fialce D[ ] předal a zda mezi nimi byl blok na pokutu, neboť ani neví, jak takový blok vypadá. Na svou obhajobu obžalovaný uváděl, že nevěděl v tu dobu, co je třeba vyplnit a postupoval podle pokynů prap. P[ ], neboť kdyby neměl v ten den službu P[ ], byl by v této pozici jiný policista DI Kladno. Stejně tak se obžalovaný H[ ] hájil tím, že i pokud se jedná o oznámení pojistné události u České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno, postupoval podle pokynů, které dostal od prap. P[ ] na DI OŘ PČR Kladno a poté na této pobočce pojišťovny. Obžalovaný H[ ] potvrdil, že na pojišťovně potvrdil příslušný protokol, nepamatuje si, zda nevyplňoval formulář hlášení pojistné události za D[ ], ale popřel, že by podepsal na protokol D[ ], byť sám neví, kdy a za jakých okolností doklady podepsal Jiří D[ ]. Pokud se jedná o poškození vozidla VW Golf SPZ [ ] obžalovaný H[ ] uváděl, že opravu provedl svépomocí s tím, že nejprve tvrdil, že s ukázkou poškozených náhradních dílů v Pojišťovně již nebyl, po předložení fotodokumentace Pojišťovny změnil výpověď s tím, že byl tyto díly v Pojišťovně ukázat a poté je vyhodil. Ke stavu vozidla VW Golf SPZ [ ] před srážkou s vozidlem Jiřího D[ ] obžalovaný uváděl, že to nebylo poprvé, kdy měl poškozený přední nárazník svého vozidla, neboť měl nárazník opakovaně poškozen v červnu 1999 a v srpnu 1999, ale ani v jednom případě události nehlásil a sám si nárazník opravil. Obžalovaný H[ ] předložil vyšetřovateli Policie fotografie, jimiž dokumentoval okolnosti srážky s vozidlem Jiřího D[ ] a za součinnosti své obhájkyne v průběhu řízení před soudem předložil znalecký posudek zpracovaný znalcem ing. Oto Kuhnem ve věci dopravní nehody z 3. 9. 1999 před Vrakovištěm Fialka v obci Unhošť, který byl v průběhu hlavního líčení přečten jako listinný důkaz.

Obžalovaný Radek P. [redacted] se ke skutkovému ději, tak jak je popsán pod bodem II výroku rozsudku doznával, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, uváděl, že si je vědom, že sledovanou dopravní nehodu zpracoval nestandardním způsobem, neboť takto se dopravní nehody nezpracovávají, avšak chtěl vyjít vstříc obžalovanému H. [redacted], který byl také příslušníkem Policie ČR, měl vyšší hodnost a navíc se jednalo o příslušníka Inspekce Ministerstva vnitra, což věděl obžalovaný podle toho, že byl krátce před činem sám kpt. H. [redacted] vyslýchán. Obžalovaný P. [redacted] uváděl, že byl v časové tísní, neboť pospíchal k jiné dopravní nehodě, doznával i to, že údaje o tom, že při nehodě nedošlo ke zranění osob, alkohol byl vyloučen a technická závada nebyla uplatněna napsal, aniž by si tyto údaje ověřil, neboť to vzhledem k době po nehodě pokládal za bezpředmětné. Dále obžalovaný P. [redacted] uváděl, že jednak poškozené vozidlo VW Golf obžalovaného kpt. H. [redacted] viděl, před DI OŘ PČR Kladno a když odjížděl k jiné dopravní nehodě podíval se sám na poškození vozidla. V odpoledních hodinách 3. 9. 1999 si zajel i na místo dopravní nehody na Fialce, kde viděl na zemi vyryté postavení vozidla a na tomto základě si doplnil do zpracovaného náčrtku v "Záznamu o malé dopravní nehodě", jednotlivé vzdálenosti. Obžalovaný doznával, že s Jiřím D. [redacted] nehovořil, neboť o udělení blokové pokuty rozhodl na DI OŘ PČR Kladno pouze v přítomnosti obžalovaného H. [redacted], kterému předal také vyplněný blok na pokutu na místě nezaplacenou a tento doklad také předal obžalovanému H. [redacted], aby jej také spolu se složenkou předal Jiřímu D. [redacted].

Oba obžalovaní byli z účasti na skutkovém ději tak, jak je popsán ve výroku rozsudku, kromě svých výpovědí a především doznáním obžalovaného P. [redacted], usvědčování i těmito důkazy. 1. výpovědí svědka Jiřího D. [redacted], tento svědek, řidič vozidla Fiat Ducato a druhý účastník dopravní nehody z 3. 9. 1999, potvrdil v přípravném řízení i u hlavního líčení, že skutečně při odjezdu od Autovrakoviště Fialka nacouval svým vozidlem do vozidla do vozidla obžalovaného H. [redacted] s tím, že obžalovaný H. [redacted] se mu hned prokázal služebním průkazem příslušníka Policie

ČR a sdělil, že nehodu oznamuje na Dopravním ispektorátu, avšak svědek neviděl, že by obžalovaný H. [redacted] někam telefonoval. Po nehodě spolu s obžalovaným H. [redacted] svědek vyznačil železem postavení vozidla obžalovaného, H. [redacted] si pak měl od svědka opsat z dokladu nacionále, doklady svědkovi vrátit a řekl, že jede oznámit dopravní nehodu do Kladna na Policii. Svědek D. [redacted] čekal na místě nehody, přičemž tam přijel zpět pouze H. [redacted], který mu přivezl k podpisu protokol o dopravní nehodě a dále mu předal složenku s tím, že svědkovi byla uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč a že jí má svědek zaplatit. Při tomto jednání nemluvil svědek s H. [redacted], že přijede případ vyřešit policie. Od uvedené události svědek s H. [redacted] již nejednal, nikde na pojišťovně nebyl, ale potvrdil, že na oznámení dopravní nehody ve spise České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno je jeho podpis, což vysvětlil tím, že H. [redacted] se dobře zná s jeho synem Romanem D. [redacted] a možná svědkovi dal tento protokol podepsat.

2. Výpověď svědka Romana D. [redacted], syna Jiřího D. [redacted] a majitele Autovrakoviště na Fialce, kde mělo ke sledované dopravní nehodě dojít, ten uváděl, že sice o dopravní nehodě ví, neboť se mu o ní jednou otec zmínil, ale neví, kdy k nehodě došlo a sám ohledně této dopravní nehody nikdy nejednal. H. [redacted] zná Romana D. [redacted] delší dobu.

3. Výpověď svědka npor. Josefa P. [redacted], zástupce vedoucího DI OŘ PČR Kladno, tento vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení, že si již na přesné okolnosti případu nepamatuje, vzpomínal si, že mu obžalovaný H. [redacted] na jeho mobilní telefon oznámil, že mu někdo nacouval do jeho vozidla na místě zvaném Fialka a ptal se svědka, zda má výjezd a zda může přijet. Svědek P. [redacted] sdělil H. [redacted], že k nehodě někoho pošle, přičemž to, že na Fialce někdo nacouval do policisty z Inspekce Ministerstva vnitra sdělil příslušníkům, kteří zoracovávají dopravní nehody a pprap. P. [redacted] mu řekl, že tam zajedou. Dále se již svědek P. [redacted] o událost nezajímal a ani neviděl, že by H. [redacted] vyplňoval na DI OŘ PČR Kladno nějaký záznam o nehodě a to ani v době, kdy byl obžalovaný H. [redacted] osobně na DI OŘ PČR Kladno a v kanceláři svědka P. [redacted] prováděl výslech P. [redacted].

4. Výpověď svědka Martina V. [redacted], příslušníka DI OŘ PČR Kladno

který byl 3. 9. 1999 členem hlídky - výjezdu skupiny dopravních nehod DI OŘ PČR Kladno spolu s obžalovaným P[REDACTED], tento uváděl, že o případu dopravní nehody jednoho z příslušníků Inspekce ministerstva vnitra se dozvěděl, až delší dobu po události a o této události osobně nic neví, takže nemohl vyloučit ani potvrdit, že nehodu zpracovával obžalovaný P[REDACTED].

5. Výpověďmi svědků pracovníků Inspekce ministerstva vnitra ČR Š[REDACTED], H[REDACTED], R[REDACTED], Z[REDACTED], H[REDACTED], V[REDACTED], S[REDACTED] a Š[REDACTED], všichni tito svědci potvrzovali, někteří i u hlavního líčení, že již od poloviny měsíce srpna 1999 nejméně do 3. 9. 1999, měl obžalovaný H[REDACTED] poškozené vozidlo VW Golf - promáčknutý přední nárazník v místech umístění státní poznávací značky a z takto poškozeným vozidlem dojížděl řadu dnů do zaměstnání s tím, že svědkům Z[REDACTED] a Š[REDACTED] obžalovaný H[REDACTED] sdělil, že k poškození jeho vozidla došlo tak, že jel v koloně vozidel, vedle něj po pravé straně projíždělo v koloně vozidlo, které řídila žena a na zadních sedadlech dítě otevíralo zadní dveře, chtěl ji na to upozornit, to se mu údajně povedlo, řidička dveře zavřela, ale když se obžalovaný H[REDACTED] podíval dopředu, už nestačil zabrzdít a narazil do před ním stojícího vozidla. H[REDACTED] uváděl, že škoda na jeho vozidle byla malá, že si prorazil pouze přední nárazník, takže se s řidičem vozidla domluvil a nic nehlásil. H[REDACTED] dále řekl svědku Š[REDACTED], že nárazník si koupil na vrakovišti za 3.000,- Kč.

Obžalovaný u hlavního líčení navrhoval v této souvislosti, aby soud vyslechl ještě dalšího svědka pracovníka Inspekce Ministerstva vnitra ČR Ladislava S[REDACTED], vzhledem k tomu, že řada svědků tak, jak jsou uvedeni shora potvrzovala předmětnou skutečnost, že obžalovaný měl vozidlo poškozeno už dříve před tím, než došlo k nehodě 3. 9. 1999 považoval soud výpověď dalšího svědka o této okolnosti za nadbytečnou a proto nebyl svědek Ladislav S[REDACTED] u hlavního líčení vyslýchán.

6. Výpověďmi svědků Václava Š[REDACTED] a Zdeňka Š[REDACTED], kteří prováděli jako pracovníci České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno, likvidaci pojistné události - poškození vozidla obžalovaného H[REDACTED] při dopravní nehodě ze dne 3. 9. 1999, na průběhu likvi-

dace pojistné události nespatořovali nic, v čem by z jejich strany mělo dojít k pochybení, pojistná událost byla oznámena 3. 9. 1999 a dne 6. 9. 1999 byla vyřízena, což podle svědka Š[REDAKOVANÉ] nebylo žádnou protekcí, neboť v jeden den likvidoval v minulosti několik událostí, kdy se jednalo například o invalidy. Na to, kdo doručil pojišťovně záznam o malé dopravní nehodě, jakož i na to, kde a kdy vyplňoval hlášení o dopravní nehodě viník nehody, si však svědek Š[REDAKOVANÉ] nepamatoval, ani nevěděl, kdo to byl, neboť jednal pouze s obžalovaným H[REDAKOVANÉ] a provedl prohlídku vozidla z fotodokumentací. Výpovědi svědků Š[REDAKOVANÉ] a Š[REDAKOVANÉ] potrzovala i svědkyně F[REDAKOVANÉ]. Likvidace pojistné události oznámené obžalovaným H[REDAKOVANÉ] byla dále doložena obsahem spisu České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno č. j. [REDAKOVANÉ], včetně k němu připojené fotodokumentace, zpracované likvidátorem Š[REDAKOVANÉ]. Ze spisu soud zjistil, že podkladem pro vyřízení pojistné události byl právě záznam o malé dopravní nehodě DI OŘ PČR Kladno č. j. [REDAKOVANÉ] a dále formuláře oznámení pojistné události a dotazník poškozeného, obě listiny datované 6. 9. 1999. Ze spisového materiálu České pojišťovny, a. s. pak soud dále zjistil, že obžalovanému H[REDAKOVANÉ] byla na pojistném plnění vyplacena částka 34.400,- Kč, Českou pojišťovnou, a. s. pobočka Kladno, když likvidátor pojišťovny při posuzování pravdivosti oznámení a při zjišťování rozsahu škody na vozidle VW Golf SPZ [REDAKOVANÉ] vycházel ze závěrů policie obsažených v záznamu o malé dopravní nehodě.

7. Znaleckým posudkem z oboru ekonomiky a dopravy a výpovědí znalce ing. Pavla Hrubce. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce u hlavního líčení soud zjistil, že s údajnou nehodou ze 3. 9. 1999 mohlo souviset poškození předního nárazníku, přední státní poznávací značky a její podložky a poškození spodní části nárazníku vozidla Golf, s ohledem na velikost deformace předního nárazníku, ostatní poškození s poškozením předního nárazníku nesouvisela a to ani prasklý reflektor, pokud byl dokumentován pojišťovnou jako prasklý. K nárazu tažného zařízení do předního nárazníku vozidla VW Golf mohlo za okolností uváděných obžalovaným

-45-

dojít, to za situace, pokud bylo vozidlo Fiat naloženo nákladem o váze kolem 100 kg, klesla by zadní pera automobilu a v důsledku toho i zadní část vozila (nosnost vozidla Fiat včetně obsluhy byla podle kopie TP 970 kg) a pokud by zadní část vozidla Fiat byla dole v nerovnosti, případně přední kola vozidla Golf na vyboulené části hliněné komunikace, mohlo by (jak je uvedeno i v příloze a v dokumentaci, pořízené obžalovaným) k uvedené nehodě po technické stránce dojít. Znalec vysvětlil u hlavního líčení i v druhé části znaleckého posudku, že v první části uváděl, že k nehodě, tak jak líčil obžalovaný dojít nemohlo a nemohlo dojít k poškození jeho vozidla tím způsobem, protože nevěděl, že vozidlo bylo naloženo. Znalec dále vysvětlil, že pro skutečnosti, že nebyly poškozeny součástky tak, jak obžalovaný uváděl ve svých podkladech pro pojišťovnu, v důsledku předmětné nehody na vozidle VW Golf, nemohly být poškozeny proto, že např. na šroubech, které upevňovaly chladič, plastové podběhy, LP světlomet, spojler předního nárazníku a stěnu chladiče, nebyly patrné otěry nečistot a prachu a stopy po použití nářadí. Výstuha předního nárazníku je chápána jako součást předního nárazníku, mohla být provedena oprava předního nárazníku, včetně spojleru a oprava přední státní poznávací značky, což je patrné i na fotodokumentaci, oprava byla provedena neodborně, byly patrné stopy po provedené opravě. Výše vyplaceného pojistného plnění Českou pojišťovnou skutečnému možnému poškození vozidla, při konkrétní nehodě 3. 9. 1999, neodpovídalo. Pojišťovna vyplatila pojistné plnění za poškození, která pokud byla, byla způsobena již dříve a vznikla v důsledku jiných okolností. Znalec provedl nový výpočet nákladů na opravu a to za předpokladu výměny spojleru předního nárazníku. Náklady na opravu vozidla Golf by tak podle znalce činily částku 14.370,- Kč. Shrnující závěr znaleckého posudku a výpovědi znalce byl takový, že uvedená dopravní nehoda z 3. 9. 1999 chyběla prvotní technická dokumentace z místa nehody (fotodokumentace situace po nehodě, plánky místa nehody, podrobný popis poškození vozidla od pracovníka pojišťovny - prohlížel demontované díly v kufru "nějakého" vozidla, přesto vyplatil pojistné plnění a pod.) nelze proto z hlediska znaleckého zkoumání dostupných materiálů vznik uvedené dopravní nehody po technické stránce teoreticky vyloučit a ani

-456-

konstatovat, že k uvedené nehodě nedošlo. Rozsah poškození vozidla Golf v důsledku této případné nehody (následek nehody) byl ovšem odlišný než jaký uváděli obžalovaní. Podrobnosti pak jsou uvedeny výše. Jak již bylo konstatováno výše, obžalovaný v součinnosti se svou obhájkyňou předložil v průběhu řízení před soudem znalecký posudek, který vypracoval znalec na objednávku obžalovaného, tento znalecký posudek přečetl soud u hlavního líčení, jako listinný důkaz, za přítomnosti znalce ing. Hrubce, který měl možnost se k tomuto listinnému důkazu vyjádřit s tím, že se vyjádřil tak, že setrvává na závěrech svého znaleckého posudku, když závěry posudku, který byl soukromě obstarán obžalovaným a byl přečten jako listinný důkaz, nebyly se závěry jeho znaleckého posudku v rozporu. Stejný závěr učinil i soud, neboť ze závěrů posudku, který byl přečten u hlavního líčení jako listinný důkaz a který vypracoval znalec ing. Kuhn soud zjistil, že ing. Kuhn uzavřel, že s technického hlediska je nanejvýš pravděpodobné, že k poškození osobního automobilu VW Golf SPZ [REDAKCE] mohlo dojít způsobem uvedeným v záznamu o malé dopravní nehodě a popisovaným obžalovaným a svědkem D [REDAKCE], to pokud jde o nehodu z 3. 9. 1999. Jestliže valníkovaný automobil Fiat Ducato SPZ [REDAKCE] nacouval zadní částí tažným zařízením do přední části automobilu VW Golf, mohlo dojít k poškození všech dílů, jak jsou uvedeny v zápisu o poškození motorového vozidla České pojišťovny, a. s.. Přiměřené náklady na opravu takto vzniklého poškození výměnou poškozených dílů za továrně nové, by činily 37.600,- Kč. Pokud by byla uvažována oprava v rozsahu výměny pouze zcela zjevně poškozených dílů, patrných z kopií fotodokumentace, pořízené likvidátorem České pojišťovny, a. s. činily by přiměřené náklady na opravu poškození 27.300,- Kč. I ing. Kuhn tedy učinil závěr o tom, že k nehodě mohlo dojít tak, jak líčil obžalovaný a svědek D [REDAKCE] pouze v rovině pravděpodobnosti, rovněž tak v rovině pravděpodobnosti byly závěry ing. Kuhna o poškození jednotlivých součástí vozidla, to zejména s přihlédnutím k tomu, že ing. Kuhn neměl možnost narozdíl od znalce ing. Hrubce vidět poškozené vozidlo. Poškozené vozidlo obžalovaného VW Golf SPZ [REDAKCE], zejména s přihlédnutím k této skutečnosti, když ing. Hrubec tuto možnost měl, měl k di-

spozici spisový materiál součinnosti policie při obhlídce vozidla a veškeré podklady. Narozdíl od ing. Kuhna a s přihlédnutím ke skutečnosti, že i přesto byly závěry obou znalců přibližně shodně, dospěl soud k závěru, že nebude nutné, aby znalce ing. Kuhna při bíral soud jako znalce a jako takového ve smyslu § 106 trestního řádu ho vyslechl u hlavního líčení. Soud ne- vyslechl ing. Kuhna jako znalce k závěrům jeho znaleckého posudku nejen proto, že neměl při zpracování znaleckého posudku stejné možnosti, jako znalec ing. Hrubec a především neměl k dispozici předmětné vozidlo, ale také proto, že s přibráním znalce obžalovaným, aniž by orgány činné v trestním řízení mohly rozhodnout řádně podle § 105 trestního řádu, je obcházením tohoto zákonného ustanovení, je v podstatě vnucením znalce, kterého si sám obžalovaný vybere orgánům činným v trestním řízení, včetně státního zástupce a není proto možné na takovéto obcházení zákona přistoupit, to i za situace, když si je soud vědom, že bylo učiněno rozhodnutí nejvyšších justičních orgánů o tom, že přibrání znalce, kterého obžalovaný si soukromě obstará v průběhu řízení před soudem, je možné, a je možné znalce za takových okolností u hlavního líčení jako znalce přibrat a jednat s ním jako s rovnocenným znalcem, přibraným řádně ve smyslu § 105 trestního řádu. Znovu je nutné pro přehlednost zkonstatovat, že i za podmínek pouhého přečtení závěru písemně zpracovaného znaleckého posudku ing. Kuhna a výpovědi znalce ing. Hrubce a jeho znaleckého posudku, když ing. Hrubec vypracoval znalecký posudek a byl přibrán řádně jako znalec v průběhu trestního řízení, měl soud dostatek důkazů o skutečnostech popsanych shora, zejména o skutečnosti, že i kdyby došlo k nehodě mezi osobním automobilem VW Golf obžalovaného a vozidlem Fiat Ducato Jiřího D. [REDACTED] tak, jak to líčil obžalovaný H. [REDACTED], rozhodně nemohlo dojít k poškození vozidla VW Golf tak, jak to líčil obžalovaný, zejména v podkladech pro pojišťovnu a nebyla obžalovanému způsobena nehodou taková škoda, jak obžalovaný u pojišťovny uplatnil a jak pojišťovna pojistné plnění obžalovanému H. [REDACTED] [REDACTED] vyplatila. V konkrétních okolnostech poškození konkrétních součástí vozidla obžalovaného VW Golf a výši skutečného pojistného plnění, které mělo být obžalovanému pojišťovnou vyvolaceno

se pak soud opřel o závěry řádně přibraného znalce ing. Hrubce a jeho výpověď tak, jak jí učinil u hlavního líčení a jeho písemně zpracovaný znalecký posudek tak, jak je popsáno shora.

8. Materiály Dopravního inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR Kladno, z knihy instruktáží a knihy o odevzdání pokud na místě nezaplacených a knihy dopravních nehod soud zjistil, že obžalovaný P. [REDACTED] vykonával funkci velitele hlídky - výjezdu skupiny dopravních nehod a dále evidoval na DI OR PČR Kladno dopravní nehodu H. [REDACTED] - D. [REDACTED] i uložení blokové pokuty přesto, že ve skutečnosti šetření v dopravní nehodě neprováděl a blokovou pokutu nemohl uložit, neboť vůbec s údajným viníkem dopravní nehody osobně nejednal. Na zákonnou úpravu postavení a činnosti obžalovaných, jako policistů, navazuje i interní úprava a to v případě obžalovaného kpt. H. [REDACTED], úprava rozsahu oprávnění příslušníků Inspekce ministra vnitra, provedená nařízením ministra vnitra č. 46/1996 o inspekční činnosti vykonávané Inspekcí ministra vnitra, v případě obžalovaného ppor. P. [REDACTED], úprava postupů příslušníků Policií České republiky při šetření silničních dopravních nehod, provedená závazným pokynem policejního prezidenta č. 12/1996. V plánu odborné přípravy obžalovaného H. [REDACTED] na IMV vyplývá, že součástí přípravy bylo i proškolení z nařízením MV č. 46/1996 o inspekční činnosti. Ze zprávy vedoucího DI OR PČR Kladno a jím předložených materiálů pak vyplývá, že naposledy byl obžalovaný ppor. P. [REDACTED] proškolen 8. 4. 1999 a to i ze ZP PP č. 12/1996.

Shora popsané důkazy zhodnotil soud tak, že na základě nich bylo zcela nepochybně a jednoznačně zjištěno, že oba obžalovaní se dopustili skutkového děje, popsaného ve výroku rozsudku a že vina z účasti na popsaném skutkovém ději jim byla prokázána, oba obžalovaní, kpt. Ivan H. [REDACTED] i ppor. Radek P. [REDACTED] se v souvislosti s dokumentováním dopravních nehod, na níž měl mít obžalovaný kpt. Ivan H. [REDACTED] účast, dopustili po vzájemné dopravní nehodě hrubého porušení služebních povinností. Obžalovaný kpt. Ivan H. [REDACTED], jako příslušník Inspekce ministra vnitra ČR ve službě nad rámec pravomoci, která pro něj vyplývala z ustanovení § 2/4 zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky

v platném znění (zákon o policii) a byla blíže vymezena nařízením ministra vnitra pořadové číslo 46/1996 o inspekční činnosti vykonávané Inspekcí ministra vnitra se aktivně podílel na zpracování dokumentace o malé dopravní nehodě, na níž měl navíc účast a dokonce i na provádění blokového řízení proti druhému účastníkovi téže dopravní nehody, čímž vykonával úkony, náležející do pravomoci služby dopravní policie a to ve věci, z níž byl s ohledem na předmět šetření vyloučen. Obžalovaný ppor. Radek P. s tím, že jako velitel výjezdu skupiny dopravních nehod neprovedl šetření ke sledované dopravní nehodě a její řádné dokumentování a tím, že provedení blokového řízení přenechal pracovníkovi Inspekce ministra vnitra, který sám měl na nehodě účast, postupoval v rozporu s povinnostmi, které pro něj vyplývaly z § 6, 7 odst. 1 zákona o policii, §§ 84, 85 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění a ze závazného pokynu policejního prezidenta, pořadové číslo 12/1996, kterým se upravuje postup příslušníků Policie ČR při šetření silničních dopravních nehod. Oba obžalovaní v době činu jednali v úmyslu způsobit jinému škodu, neboť o blokové pokutě Jiřímu D. bylo rozhodnuto a tato udělena bez splnění zákonných podmínek, dále pak jednali obžalovaní v úmyslu opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, neboť obžalovaný kpt. H. tímto postupem získal doklad potřebný pro uplatnění nároku z pojistné události u České pojišťovny, a. s., aniž by k tomu příslušný orgán skutečně zjišťoval okolnosti dopravní nehody a rozsah poškození vozidla v souvislosti s touto dopravní nehodou a pokud se jedná o obžalovaného, ppor. P., tento kromě opatření naznačeného prospěchu obžalovanému Holanovi, jednal s vědomím, se v rámci prošetření dopravní nehody zvýhodňuje obžalovaného H. pouze proto, že se jedná o příslušníka Policie z Inspekce ministra vnitra ČR. Vzhledem k tomu, že před pracovníky České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno bylo zamlčeno, za jakých okolností byl zpracován "Záznam o malé dopravní nehodě" a stejně tak fakt, že oznámená dopravní nehoda nebyla příslušným orgánem prověřena, byli uvedeni likvidátoři pojišťovny v omyl, neboť s ohledem na úřední doklad DI

OR PČR Kladno předpokládali, že nehoda byla objasněna, včetně zjištění rozsahu poškození vozidel a z tohoto důvodu, s přihlédnutím k předloženému materiálu policie, provedli bezodkladně likvidaci pojistné události v rozsahu, neodpovídajícímu škodě, která mohla být ve skutečnosti dopravní nehodou způsobena a obžalovanému kpt. H [REDAKCE], byla ke škodě České pojišťovny, a. s. pobočka Kladno vyplacena neoprávněně částka převyšující 12.000,- Kč, což odpovídá škodě nikoliv malé. Tímto jednáním narušili oba obžalovaní zájem na řádném výkonu pravomoci příslušníků Policie ČR a to jednak při provádění inspekční činnosti, jednak při objasňování dopravních nehod a s tím spojený zájem na věrohodnosti a pravdivosti dokumentace dopravních nehod, zpracovávaných policií, jako podkladu pro řešení pojistných událostí, příslušnou pojišťovnou. Obžalovaný H [REDAKCE] navíc narušil zájem na tom, aby činnost pracovníků Inspekce ministra vnitra nezasahovala do vlastního výkonu služby útvaru policie a zájem na tom, aby plnění poskytované pojišťovnou odpovídalo skutečné způsobené škodě a bylo o něm rozhodnuto na základě pravdivých dokladů vydaných k tomu příslušným orgánem. Obžalovaný H [REDAKCE] tak naplnil svým jednáním všechny znaky skutkových podstat trestných činů podle § 158/1a a § 250a/1 a 3 trestního zákona a obžalovaný Pech z trestného činu podle § 158 odst. 1, písm. a) trestního zákona, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku.

Při ukládání trestu obžalovanému kpt. Ivanu H [REDAKCE] přihlížel soud ke skutečnosti, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán. Podle zprávy Inspekce ministra vnitra se jednalo o pracovníka, který velmi aktivně plnil služební úkoly, za což byl kázeňsky odměněn, nebyl kázeňsky trestán. V chování obžalovaného nezjistil soud žádné závady, nebyl postižen pro přestupek. Uvedené skutečnosti hodnotil soud u obžalovaného H [REDAKCE] jako polehčující okolnosti, na základě kterých učinil soud závěr, že účelu trestu u obžalovaného H [REDAKCE] bude tentokrát dobře dosaženo i tehdy, budou-li mu uloženy tresty na svobodě. Nejvhodnějším s ohledem na porušení služebních povinností se jevil soudu trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu činnosti policisty

Policie ČR na kratší dobu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný H. [redacted] měl z trestné činnosti i neoprávněný prospěch, dospěl soud k závěru, že bude na místě, aby vedle trestu zákazu činnosti mu byl uložen i peněžitý trest v nižší částce, neboť obžalovaný trestnou činností způsobil pojišťovně škodu, která pouze o malou částku převýšila částku 12.000,- Kč, tedy hranici škody nikoliv malé. Ve smyslu § 54 odst. 3 trestního zákona musel pak soud obžalovanému Holanovi stanovit pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě ^{nebyl} vykonán, přiměřený náhradní trest odnětí svobody.

Při ukládání trestu obžalovanému Radku P. [redacted] přihlížel soud ke skutečnosti, že ani obžalovaný Radech P. [redacted] nebyl dosud soudně trestán, ani on nebyl postižen pro přestupek, po stránce chování nebyly zjištěny u obžalovaného P. [redacted] rovněž žádné závažnosti. Pracovní hodnocení bylo rovněž u obžalovaného Radka P. [redacted] kladné, nebylo k jeho práci u policie žádných připomínek. I u obžalovaného Radka P. [redacted] na základě vyčíslených polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného bude dobře dosaženo uložením trestu na svobodě, s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti i u obžalovaného P. [redacted], jevil se soudu nejvhodnějším druhem trestu, trest zákazu činnosti a to trest zákazu činnosti policisty Policie ČR na krátkou dobu. Soud vyměřil obžalovanému P. [redacted] trest kratší, než obžalovanému H. [redacted], když jako polehčující okolnosti u tohoto obžalovaného přihlížel soud ke skutečnosti, že podle názoru soudu skutečně spáchání trestné činnosti obžalovaného P. [redacted] sehrála velmi podstatnou úlohu ta skutečnost, jak o ní obžalovaný P. [redacted] vypovídal, kdy uváděl, že chtěl vyjít vstříc obžalovanému H. [redacted], který byl rovněž příslušníkem policie, navíc měl vyšší hodnost a navíc se jednalo o příslušníka Inspekce ministra vnitra, který měl vůči obžalovanému P. [redacted] i kontrolní postavení.

P O U Č E N Í : Proti rozsudku 1 z e podat odvolání

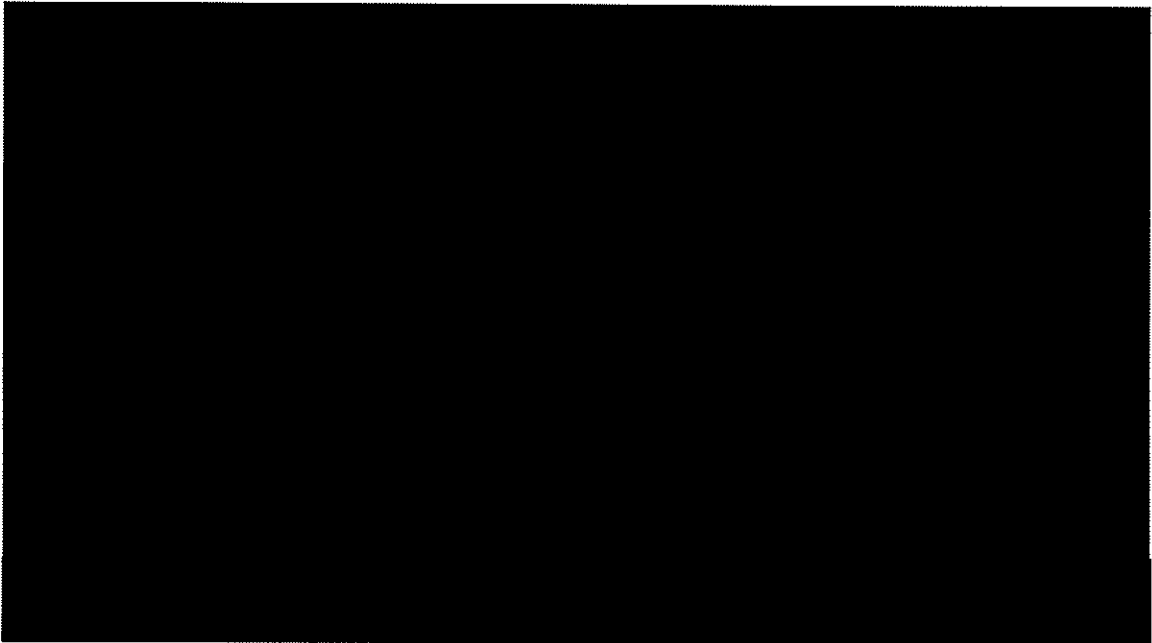
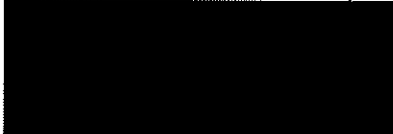
*** 19 ***

1T 171/2000

do o s m i dnů ode dne doručení ke Krajské-
mu soudu v Praze, prostřednictvím podepsa-
ného soudu.

V K l a d n ě dne 29. května 2001

JUDr. Jiřina Ř í H O V Á
s a m o s o u d c e

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 08.08.2001 a je vykonatelné. Připojení doložky provedl/a Lenka Kindlová dne 20.06.2019.